

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת בקודי

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש אדר שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:



שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin



מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן העניינים

<p>הט' מאיר בכללות כל השבטים יחד טו</p> <p>כל השבטים יצאו מיסוד דאימא טו</p> <p>לכהן צדיק היו מאירות האותיות לטוב יז</p> <p>פתיל תכלת גיה על פי סוד יז</p> <p>המעיל הוא טפל לאפוד שבמלכות יז</p> <p>הלבושים שלמטה הם כמו הלבושים של מיכאל כהן גדול העליון יז</p> <p>המעיל היה לכסות את גופו של הכהן גדול פנים ואחור יז</p> <p>הכהן בלבושיו היה דומה כצורה העליונה יז</p> <p>התיקון של החשן והאפוד שיהיו מחוברים יחד יח</p> <p>כל מה שיש למטה הם כדמיון שלמעלה יח</p> <p>כל עבודות המשכן וכן של בית המקדש נגמרו מאליהם יח</p> <p>הביאו את המשכן אל משה רבינו כמו שמביאים כלה אל החתן יט</p> <p>שכן עליו הענן היינו שהיתה המלכות מכינה עצמה אל היחוד. יט</p> <p>בכח הצדיקים מעלים את המלכות אל משה שהוא ז"א יט</p> <p>הצדיקים מרויחים ברכות ממדרגת משה יט</p> <p>מסתכלים למעלה על התפילה אם זה כראוי ואז מתברך כ</p> <p>האומנים הכינו הכל והביאו למשה אברים אברים כ</p> <p>הגמר נעשה רק על ידי משה רבינו שהוא בעל הבית (סוד ז"א) כ</p> <p>קיום המשכן באותם האותיות שנבראו בהם שמים וארץ כ</p> <p>בצלאל היה יודע את כל אותם ציורפים ובהם עשה עבודות המשכן כ</p> <p>הכונה שצריך לכוון להעלות על האותיות לא נמסר רק למשה רבינו כ</p> <p>רק למשה היה זכות להקים המשכן לפי שהוא בעלה כג</p> <p>על ידי הקמת המשכן למטה הוקם משכן אחר למעלה כג</p> <p>ביום ההוא נתבטל כח הסי"מ מלקטרג להמית אדם קודם זמנו כג</p> <p>בשעת הקמת המשכן נפרד הסי"מ מנוקבתו כג</p> <p>כשנתחזק צד הקדושה נחלש צד הטומאה כג</p> <p>דוקא משה שהוא השמש היה צריך להאיר בהירח היינו המלכות כד</p> <p>המלכות שהיתה מושפלת הקים אותה משה כד</p> <p>במצרים הקימה ה' ובגאולת בבל קמה מעצמה כד</p> <p>לעתיד לבוא יקים אותה ה' כד</p> <p>משה הקים משכן למטה ומשכן למעלה כה</p> <p>איך אפשר שהוקם המשכן שלמעלה קודם שהיה הכל על מכוננו במשכן? כה</p> <p>גם במשכן העליון היתה ההקמה בזא"ז כמו למטה כה</p> <p>האדנים עשויים שהקרשים יעמדו עליהם כה</p> <p>בשעה שהכניס משה האדנים ברח הסי"מ כה</p> <p>משה נתגבר על הסי"מ ויתן את אדניו כו</p> <p>בחדש ניסן שמתגבר הסי"מ בעולם נתגבר עליו משה כו</p> <p>כל כוחות הטומאה נכנסו בנוקבא דתהומא רבא כו</p> <p>על ידי חטא ישראל חזר עליהם כו</p> <p>הכנעת הסטרא אחרא כו</p> <p>המלכות נתמלאה מכל הצדדין כז</p> <p>לולא החוטאים לא הי' נמצאת רוח הטומאה עוד בעולם כז</p> <p>לעתיד לבוא יעביד ה' את רוח הטומאה מן העולם כז</p>	<p>ה' ברא צורת עולם הזה כמו למעלה ה</p> <p>אסתכל באורייתא וברא עלמא ה</p> <p>בחכמה בתבונה ובדעת נתחזק העולם, וכן בהם נעשה המשכן ה' משה היה צריך למנות הכל שיראו בני"י שמהכל נעשה ה</p> <p>צד הסטרא אחרא הסכים על נאמנות האומנים ו</p> <p>המשכן הוא להעדות שזה שם י"ה שהוא עדות לישראל ו</p> <p>כשבא משה נזכר שם י"ה כבתחילה ו</p> <p>הלויים ממתיקים הדינים בשורשם בבניה ז</p> <p>הלויים עשו עבודת המשכן ז</p> <p>הברכה שרתה על החשבון שבביל שמשה עשה החשבון ז</p> <p>קיום הכלים היה על ידי החשבון ז</p> <p>על ידי רצון ישראל שרתה רוח עליון על הכלים ז</p> <p>זה החשבון שונה מכל החשבונות שזה המשין ברכה וקיום ז</p> <p>טעמים למה בצלאל עשה את המשכן ט</p> <p>בצלאל מצד החסד שבימין ט</p> <p>אהליאב מצד הגבורה שבשמאל ט</p> <p>רוה"ק הכריזה על בצלאל שעשה הכל כמו שצוה ה' ט</p> <p>השמאל נלל בימין לכן עשה אהליאב רק עם בצלאל ט</p> <p>ה' נתן חכמה בלב בצלאל ט</p> <p>שמו גרם לו שה' יבחר בו י</p> <p>בצלאל עשה ומשה סידר כל דבר על מקומו י</p> <p>משה רבינו בתפארת בצלאל בימין היסוד אהליאב בשמאל היסוד י</p> <p>מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה י</p> <p>הכלים שבפנים היו רק מזהב י</p> <p>ישראל נתנו כבר את כל זהבם למשכן ונותר להם רק הנומים יא</p> <p>זהב ונחושת לפי שהם גבורות היו צריכים עלייה כדי למתקם יא</p> <p>הזהב רק כשהוא למעלה נמתק והוא טוב יא</p> <p>כסף כל מה שמתפשט ממנו הוא טוב כיון שהוא בחינת החסד יא</p> <p>חשבון הבא מצד הקדושה שורה עליו הברכה יב</p> <p>מעשר גם בא על ידי חשבון ולא שולט בו עין רע יב</p> <p>דבר מנוי אין בו ברכה כדי שלא יהנה מזה הסי"א יב</p> <p>על כלי המשכן שרו הברכות מלמעלה יב</p> <p>בזרע יוסף אין שולט עין רע, לכן נעשה המשכן על ידי בצלאל שמושרש ביסוד יב</p> <p>בת קול גילתה מה עשו עם שקלים הללו יג</p> <p>הוויים מכסף שזה מרמז על חסדים, ואת ו' מרמז על ז"א שעיקרו חסדים יג</p> <p>ניצוץ שהוא היסוד מאיר במלכות יג</p> <p>מיחוד יסוד ומלכות יוצא ניצוץ שנעשה לבושי קודש יג</p> <p>משה נתלבש בענן וכך עלה יד</p> <p>בגדי הכהן גדול היו כמו הבגדים של מיכאל יד</p> <p>על ידי אלו הצבעים ממשיך הכהן קדושה מלמעלה ויכול לשמש בפנים יד</p> <p>כל אחד צריך להיות לבוש כעין אותו מקום שהולך לשם יד</p> <p>על ידי מעשים טובים נעשה לאדם לבוש שיוכל לחזות בנועם ה' יד</p> <p>שכינה שרתה על הכהן בשעה שלבש את החשן טו</p> <p>הענין שלא היו אותיות ח' ט' בשמות השבטים טו</p>
---	---

הַמְשִׁיחַ מְחַכֵּה שְׁנֵלְמַד זֹהַר הַקְּדוּשׁ

"וְהַמְשִׁכִּים יִזְהִירוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ", כֵּךְ אָמַר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְרֹשֶׁבִי זִיעֵ"א: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סִפְרַּ הַזֹּהַר... וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְרַּ הַזֹּהַר, יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשּׁוּם שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילֵךְ הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרַּ הַזֹּהַר, עַל יְדוּ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהֵימְנָא פִּי נְשָׂא דָף קַבֵּד: (רמ"ק))

אַלְיָהּוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יֵרֵד מִן הַשָּׁמַיִם עִם פְּמָה חֲיִילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וּבְמָה מְלָאכִים סְבִיבוּ וּשְׁכִינְתָא עַלְמָה עֵטְרָא עַל כְּלָהּוּ [וּשְׁכִינָה עָלְיוֹנָה הֵיטָה עֵטְרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרֹשֶׁבִי: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֲלֵיהּוּ הַנְּבִיא לְרֹשֶׁבִי: וְכַמָּה בְּנֵי נְשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כֵּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְרָא בְּסוּף יוֹמִיָא... פְּרוּשׁ: כַּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֵּה חֲבוּרָא שְׁלֵךְ [שִׂיחָהּ לָהֶם מְזוּן וְתַקּוּן הַנֶּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזוּה"ק] כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֵּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזוּה"ק יִתְקַיֵּם מַה שְׁפָתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהָ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׁיִבּוּא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְחֵירוּתְנוּ בַב"א (תִּיק"ז תִּי"ו - הַגְּרָא וּבַל"ר). - לְשׁוֹן הַפְּסָא מְלֵךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקַּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי לִי וּלְבְנֵי מַהְגְּלוּת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלֵךְ אָמַר: כִּי כַּמָּה מַעְלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מְאֵמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וְאִין קָץ לְגַדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאֲשַׁרְיֵנוּ וּמַה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְפָּה לְעֵזֵר וּלְקַרְבֵּי בִיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כֵּךְ גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרַךְ שֶׁלֹּא יִתְגַּלֵּה וְיִהְיֶה גְנוּז סִפְרַּ הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבִזְכוּתוֹ יְבוּא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגֻלָּה זֹ בּוּ דְּוָקָא וְלֹא בְּזוּלְתוֹ, עַכ"ל.



❄ פרשת פקודי ❄

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכ ע"ב

ה' ברא צורת עולם הזה כמו למעלה

"אֱלֹהֵי פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמְשֻׁכָּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה", רבי שמעון פתח **"בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ"** (בראשית א, א), זה המקרא מבואר ומפורש בכמה אופנים, אבל כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא אותו כדמיון שלמעלה, להיות עולם הזה בדמות עולם העליון, וכל אותם הגוונים שלמעלה, התקינם למטה, להתדבק ולהתקשר עולם בעולם.

אסתכל באורייתא וברא עלמא

וכאשר רצה הקדוש ברוך הוא לברוא העולם, השגיח בהתורה ובראו, והסתכל בהשם הקדוש שהוא כלל התורה, והחזיק העולם.

בחכמה בתבונה ובדעת נתחזק העולם, וכן בהם נעשה המשכן

בשלשה אופנים נתחזק העולם, והם חכמה ותבונה ודעת, בחכמה, שכתוב: **"ה' בְּחִכְמָה יָסַד אֶרֶץ"** (משלי ג, יט), בתבונה, שכתוב: **"כִּוֵּן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה"**, בדעת, שכתוב: **"בְּדַעְתּוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקְעוּ"** (משלי ג, כ), הרי כולם בקיום העולם, ובשלש אלה נבנה המשכן, שכתוב: **"וְאָמַלְא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחִכְמָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת"**.

וכל השלשה נרמזים במקרא הזה, **"בְּרֵאשִׁית"**, זהו שכתוב: **"בְּחִכְמָה"** [א] **"בְּרָא אֱלֹהִים"**, זהו שכתוב: **"בְּתַבּוּנָה"**, **"אֶת הַשָּׁמַיִם"**, זהו שכתוב: **"בְּדַעַת"**.

וכולם כתובים בעבודת המשכן, ובסוד זה כתוב: **"אֱלֹהֵי פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן"**, זה סוד החכמה, **"מִשְׁכָּן הָעֵדוּת"**, זה סוד התבונה, **"אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה"**, זה סוד הדעת, והכל זה לעומת זה, לפי שכל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולם הזה, בראם כדמיון שלמעלה, והכל נרשם בעבודת המשכן.

משה היה צריך למנות הכל שיראו בני ישראל שמהכל נעשה

וכאשר נעשה כל המלאכה, הצריך משה למנות הכל, כדי שלא יאמרו ישראל שנשאר כסף וזהב ונתעלם שיקחם לעצמו, ועל כן נצרך למנות חשבון לפני ישראל, לפי שכתוב

זוהר **זיו הזוהר**

"וְהִיִּיתֶם נְקִיִּים מֵה' וּמִיִּשְׂרָאֵל" (במדבר לב, כב), ובשביל זה כתוב "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן מִשְׁפָּן הָעֵדֻת", שהרי רוח הקודש היה מראה לכל החשבון מן כל זהב וכסף שנדבו ישראל, ורוח הקודש היה אומר "וְכִסֶּף פְּקוּדֵי הָעֵדֻה מֵאֵת כֶּכֶר וְגו'", "כָּל הַזָּהָב הָעֲשׂוּי לַמְּלֶאכָה וְגו'", לפי שהקדוש ברוך הוא היה רוצה בהם באותן האומנים, ובקש להראות נאמנות שלהם לפני הכל.

צד הסטרא אחרא הסכים על נאמנות האומנים

"אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן", בוא וראה, בשעה ההיא שמלאכת המשכן נגמרה, היה צד הטומאה הולך ומשוטט להשטין, ולא מצא עילה על נאמנות האומנים, עד שהקדוש ברוך הוא הכניע להשטן לפני משה, והוא עשה חשבון צדק בעל כורחו, והעלה את הנאמנות שלהם לפני הכל, וזהו הסוד שכתוב: "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן", והרי ביארנו ש"אלה" הוא על דרך הכתוב: "גַּם אֱלֹהֵי תְּשַׁכְּחָנָה" (ישעיהו מט, טו)^[1] וכתוב: "אֲשֶׁר פָּקֵד עַל פִּי מִטָּה", כי שם נמנה ונחשב עד שנעשה החשבון של המשכן לפני משה וכל ישראל.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכ"א ע"ב

המשכן הוא להעדות שזה שם י"ה שהוא עדות לישראל

"מִשְׁפָּן הָעֵדֻת", מי הוא העדות, אלא שני פעמים כתוב כאן משכן, אחד שלמעלה ואחד שלמטה, והמשכן נקרא משכן העדות, מי הוא העדות, כמו שנאמר: "שְׁבִטֵי יִהְיֶה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל" (תהלים קכב, ד), שם הזה הוא עדות ישראל.

כדמיון זה הכתוב: "עֵדוּת בֵּיהוֹסֵף שְׁמוֹ" (שם פא, ו), עדות שם י"ה ביהוסף, הוא עדות בודאי, אלו שתי האותיות מעידין עדות בכל מקום.

ואף כאן זה השם הוא עדות, ולפי זה "מִשְׁפָּן הָעֵדֻת" היינו משכן של זה העדות, ולכך נקרא המשכן על סוד שם הקדוש הזה, וזהו שכתוב: "וְעֵדֻתִי זוֹ אֶלְמֶדֶם" (שם קלב יב), לפי שזה המקום הוא נסתר ונעלם מן הכלל^[1].

כשבא משה נזכר שם י"ה כבתחילה

"אֲשֶׁר פָּקֵד עַל פִּי מִטָּה", עד כאן אין מובן אם זה המשכן פקד, או זה העדות, אלא פקד ודאי זה העדות, לפי שמן היום שנסתלקו האבות מן העולם, וכל אותן השבטים בני יעקב, ונשאר ישראל בגלות באותן הצרות, נשכחה מהם הידיעה של סוד שם הקדוש העליון הזה, שהוא שם העדות, והקיום של שמים וארץ, שאלו שתי האותיות הקימו לעליונים ותחתונים, ולכל צדדי העולם.

כיון שבא משה נפקד ונזכר שם זה בעולם, שכאשר היה בסנה, מיד שאל על השם הזה, שכתוב: "וְאָמְרוּ לִי מַה שְׁמוֹ מָה אָמַר אֱלֹהִים" (שמות ג, יג), ושם נזכר שם הזה על פי משה^[1].

זיו הזוהר

ב. רמז על מעשה העגל שאמרו "אלה אלהיך" הספירות חכמה ובינה, שורש עולמות הנסתרים, ישרא"ל" (שמות לב, ד). ג. השם י"ה מרמז על הנקראים אצילות ובריאה. ד. שם נזכר "ה' אלהי

הלויים ממתיקים הדינים בשורשם בנינה

"עֲבֹדַת הַלְוִיִּים", מהו "עֲבֹדַת הַלְוִיִּים", אלא זה הסוד שכתוב: "וְעִבַד הַלְוִי הוּא" (במדבר יח, כג), הוא, זה סוד שם הקדוש שנקרא הוא, ולא נקרא אתה^[ח], ובשביל זה נקרא עבודת הלויים בודאי.

הלויים עשו עבודת המשכן

דבר אחר "עֲבֹדַת הַלְוִיִּים", שהם נשאו כלי המשכן על כתפיהם ממקום למקום, שכתוב: "וְלִבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכִתְף יִשָּׂאוּ" (שם ז, ט).



הברכה שרתה על החשבון בשביל שמשה עשה החשבון

רבי אבא אמר "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן", בוא וראה, משכן זה היה קיים בחשבון, ולפיכך נצרך לתפלת משה שנייחו עליו ברכות, שכתוב: "וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה", ומה ברכה ברך אותם, יהי רצון שתשרה ברכה על מעשי ידיכם, והברכות לא נחו על החשבון הזה, עד שקשר לו משה בהמשכן שלמעלה, שכתוב: "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁפַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה", שאם לא היה נעשה החשבון על ידי משה, לא היו הם ביכולת לעשות החשבון, שכתוב: "אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה".

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכג ע"א

קיום הכלים היה על ידי החשבון

רבי ייסא אמר, "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן", כיון שעשו כל החכמים את המשכן, נצרך לחזור אחר חשבון מכל אותן המלאכות שנעשו בו, מה הטעם, לפי שכל מספר ומספר כמו שהיה נעשה החשבון, כך נתקיימה מלאכה ההיא, ונתקיימה במקומה^[י].

על ידי רצון ישראל שרתה רוח עליון על הכלים

וכל ישראל כמו שבקשו במה שנדבו בתחלה, כמו כן היו מבקשים לדעת חשבון ההוא, ואז נתקיימה כל המלאכה ברצון ההוא, ועל כן היה נצרך כאן החשבון, לפי שעל ידי זה נתקיימה המלאכה.

זה החשבון שונה מכל החשבונות שזה המשיך ברכה וקיום

"אַלֶּה" כתוב, ולא כתוב ואלה, אלא זה הוא החשבון שפוסל כל חשבונות שבעולם, וזה החשבון נתקיים יותר מכולם, שבזה נתקיים המשכן ולא באחר.



זוהר תורה * דף היומי * פרשת פקודי - יום א' ז

אֲבֹתֵינוּם הרומז על חכמה, והשם אהיה הוא בנינה. היא בעולם הבינה. 1. כי כל מספר ומספר מן ת. הו"א רמז על עולם הבינה שהוא נסתר, את"ה החשבון היה מורה על כח אחר שבקדושה החופף רמז על עולם התפארת שהוא נגלה, ועבודת הלויים על עבודת המשכן.

